

KWK Siemianowice

Historia

Nazwę KWK Siemianowice nadano zakładowi górnictwu, który powstał po zakończeniu II-ej wojny światowej na obszarach górniczych kilku kopalń różnych właścicieli prywatnych działających na tym terenie przed rokiem 1945. Początki eksploatacji w tym rejonie datuje się na 1855 r. Pod względem wielkości powierzchni właściwości górniczej utworzony został jeden z największych na Górnym Śląsku podmiotów prowadzących eksploatację węgla kamiennego. W części wschodniej terenu były to kopalnie o nazwach niemieckich Fanny, Chasse, Hohenlohe. W części południowej były to kopalnie Polska, Jutrzenka, Szczęście Luizy (OG Szopienice I).

W istocie granice obszarów górniczych nadanych kopalni (powierzchnia 31,5 km²) wykraczały poza granice miasta Siemianowice Śląskie i obejmowały tereny należące do miast Chorzów i Katowice (dzielnice Wełnowiec, Dąbrówka, Szopienice). W okresie powojennym właściwość górnicza kopalni obejmowała następujące obszary górnicze:

- OG Siemianowice I (część północna i centralna terenu właściwości kopalni),
- OG Szopienice II,
- OG Pole rezerwowe.

Likwidację zakładu rozpoczęto na początku lat 90 tych. Trwała ona do 1999 r.

Geologia

W budowie geologicznej biorą udział utwory czwartorzędu, triasu oraz karbonu. Upad warstw karbońskich waha się w granicach od 4 do 7 stopni na W i NW.

Do głównych uskoków należą:

- Uskok Czeladzki zrzucający warstwy karbonu i triasu 50-100m na południe
- Uskok Bańgowski – zrzucający warstwy w kierunku wschodnim o około 20-60 m i nachyleniu płaszczyzny wynoszącym około 70°.
- System uskoków przebiegających obok szybów Śmiłowski I, II, Wanda znajdujących się w południowej części obszaru. Dużemu uskokowi o amplitudzie zrzutu 6-100 m zrzutu na E towarzyszą uskoki równoległe do dyslokacji głównej dzieląc złożę na małe bloki.

Górnictwo

Na obszarze górniczym kopalni eksploatowano pokłady warstw rudzkich (414/2, 419/1, 419/2) , siodłowych (501, 504, 506, 510) oraz porębskich (615, 620) o miąższości od 0,6 do 8,5m (510)

Zagrożenia zapadliskowe

Płytkie kopalnictwo węgla kamiennego z okresu końca XIX i początku XX wieku koncentrowało się w południowej i południowo-wschodniej części obszaru górniczego byłej kopalni Siemianowice na terenie dzielnic Katowic, Szopienic, Dąbrówka, Wełnowiec oraz na terenie Siemianowic - dzielnica Bytków. W rejonach tych prowadzona była na wychodniach warstw siodłowych intensywna eksploatacja pokładów 501, 504, 506 i 510. Największe zagrożenie istnieje na terenie płytkiej eksploatacji pokładu 510 gdzie miąższość wybranego pokładu sięgała 8,5m. Ponadto na terenie byłej kopalni występują też liczne szybiki i dukle o nieznanym sposobie likwidacji oraz niezaciśnięte wyrobiska chodnikowe powodujące zagrożenie dla powierzchni.